

PARAULES DEL RECTOR A
L'ACTE ACADÈMIC DE GRADUACIÓ
DE MÀSTERS OFICIALS I DOCTORATS 2009-2010
UNIVERSITAT POMPEU FABRA

1 de juliol del 2010

Benvolguts vicerectora de Postgrau i Doctorat, vicerectora de Recerca,
vicerector de Professorat, vicerector de Qualitat i Estratègia Institucional,

Benvolguda presidenta de la Comissió de Promoció del Consell Social,

Benvolgut secretari general,

Benvolgut comissionat del rector per l'IDEC,

Benvolguts coordinadors dels programes,

Benvolguda Prof. de Pablo,

Amigues i amics,

I, sobretot, benvolgudes i benvolguts màsters i doctors,

Salutacions,

En una circumstància com la d'avui cal començar felicitant els nous màsters i doctors molt efusivament. Vosaltres formeu part, ja per sempre, del millor de la Universitat Pompeu Fabra. El projecte d'aquesta Universitat passa pel postgrau i el doctorat com una mostra de la seva vocació irrenunciable a la recerca i a la internacionalització. Això és el que la nostra Universitat pretén: esdevenir una casa comuna de persones vingudes d'arreu del món, atretes per la qualitat i el prestigi dels nostres programes. Des del començament de la seva existència la nostra Universitat malda per trobar el seu camí cap a aquest objectiu, per descobrir les empremtes que la duren a aquesta manera de concebre el que és una comunitat acadèmica: un conjunt de persones que, plegades, col·legiades, cerquen la veritat, creen i trameten el saber. Sou d'una quarantena de països diferents i ara que la nostra Universitat compleix vint anys mostreu l'encert del camí llavors iniciat.

Estem convençuts que és possible construir, en aquesta ciutat amable, lluminosa i cívica de la Mediterrània que és Barcelona; estem convençuts –deia– que és possible construir un espai acadèmic capaç d'atreure alguns dels estudiants amb més talent del món. Per això, avui és un dia per a la celebració amb les vostres famílies, les vostres parelles, els vostres amics, els vostres professors, les persones que us han dirigit la tesi doctoral. És un dia per a l'alegria. I després de l'esforç, els dies i les nits a la Biblioteca de les Aigües, els cafès excessius i la son a les orelles, la joia és una recompensa merescuda.

Però, això no obstant, no seria raonable que, malgrat que avui és un dia per a la joia, ignorés la circumstància difícil que viu la societat catalana, espanyola i europea en general. Ens ha arribat una crisi econòmica que no esperàvem, una situació que va començar amb la crisi dels mercats financers, que va acabar amb el creixement de les economies a Europa, en el nostre cas més perquè la crisi va fer esclatar la bombolla immobiliària, i que ha produït un dèficit excessiu i un endeutament públic i privat que ens fa molt difícil obtenir crèdit en condicions raonables. Una crisi de confiança, en definitiva, perquè els mercats, com totes les institucions humanes, estan basats en la confiança. En l'interès individual, d'acord, però també en la confiança. Darrere de qualsevol intercanvi econòmic hi ha una institució humana més bàsica: la promesa, i la promesa està fonamentada en la confiança que l'altre complirà la seva part. Els juristes ho diem, com sabeu, en llatí: *pacta sunt servanda*: els acords s'han de complir.

Doncs bé, la vostra aposta per la recerca i el coneixement és, en aquest moment, una aposta per l'esperança, com ens ha recordat en la seva excel·lent lliçó la professora Flora de Pablo.

El títol que heu obtingut amb nosaltres i el vostre talent us ha de permetre formar-vos un futur d'acord amb els vostres projectes. Us ho mereixeu; el vostre esforç mereix una recompensa. Ens cal, d'altra banda, el vostre talent per descobrir noves maneres de generar riquesa, per empènyer aquestes societats nostres cap endavant. Ens calen millors

professionals; ens cal coneixement, creativitat que esdevingui innovació; ens cal deliberació que reforci els llaços que conformen les nostres democràcies.

Us demano, també, que considereu l'oportunitat d'unir-vos al nostre Programa UPF Alumni. El futur de la UPF depèn, en bona mesura, d'aconseguir generar en vosaltres aquesta voluntat de pertinença. Ens cal que vosaltres no oblideu que el talent que us ha de fer de columna vertebral del vostre projecte no és alguna cosa que us heu guanyat; el talent que teniu és una conseqüència de la, com ho va dir un dels millors filòsofs del segle XX, John Rawls, *loteria natural*. Per aquesta raó, en algun sentit, el vostre talent és també patrimoni comú, i haureu de ser capaços de posar-lo al servei de la societat global de la qual formeu part. Serà responsabilitat vostra construir un món global millor que el que vareu trobar, un món on la dignitat de tots els éssers humans sigui honorada i respectada, un món on hi hagi real igualtat d'oportunitats per a tots, un món on la confiança no es vegi mai defraudada. Com va escriure Ciceró: "*Iustis autem et fidei hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur*", és a dir, que la confiança es fonamenta en la justícia i l'honradesa de les persones. Doncs, això, que el vostre pas per la nostra Universitat us hagi fet no només més savis, sinó també més justos.

Moltes gràcies.